

אָבִישִׁי חוּרִי

להרוג את הילד

אסיר מספר שתיים

אָנִי, אָבִישִׁי חוּרִי,
אָסִיר מִסְפֵּר שְׁתֵּים בָּאֶגֶף הַשְּׁמוּר שְׁבִמְחִי,
מִתִּיר עֲצָמִי עֲכָשׁוּ מֵעוֹן הָאֲשָׁמָה
עַל שְׁלֹא עֲצַרְתִּי בְּעַד אָמִי מִלְּהִתְחַתֵּן עִם אָבִי,
וְלֹא הִצַּלְתִּי גְרוֹנוֹת אֶפְרוּחִים מִרְגְּלִי
הַפִּיל שְׁלוֹ וְסִלַּחְתִּי לְאָבִי
כְּשֶׁהִפִּיל חֲבֵלִי שָׁנָה, כְּשֶׁכָּתַשׁ,
וְהִתְגַּעְגַּעְתִּי אֵלָיו כְּשֶׁנָּטַשׁ.

אָסִיר מִסְפֵּר שְׁתֵּים מַעֲנִיק לְעֲצָמוֹ חֲנִינָה מִיַּד הַיְלָדִים
שְׁכַתְּבוּ בְטוֹשׁ זוֹהָר "אָבִישִׁי חוּרִי בֶן זוֹנָה"
עַל הַקִּיר וּמִתְחַת לְעוֹר קַעֲקָעוּ בִּי אֶת הָאֲמוּנָה,
וּמִיַּד מַחֲנִכִּים מְזֻקָּנִים, נִשְׁאִי אֲשָׁמָה,
עַל שֶׁהִזְרַמְתִּי דָמִים לְאֶזוֹר הַחֲלָצִים
כְּשֶׁגָּבְרִים יָפִים
רָפְאוּ לִי אֶת הָעֵינַיִם.

אָנִי, אָסִיר מִסְפֵּר שְׁתֵּים,
מוֹצִיא עֲצָמִי עֲכָשׁוּ בְדַעַה צְלוּלָה
מִבְּתִי הַכִּנְסֶת וּמִיּוֹם הַכְּפוּרִים, מִכַּח הַהִבְטָחָה
שֶׁמִּהְדַּהֲדַת בְּעֶזְרַת הַגְּבָרִים:
מְחוּל לָךְ,
מְחוּל לָךְ,
מְתֵר לָךְ
לְתַנּוֹת אֶהָבִים כְּשֶׁנִּתְּנָה
תִּקְוָה קְדֻשָּׁת הַיּוֹם מִתְקַף
הַתֵּרֶת הַנִּדְרִים וְהָאֲשָׁם הַמִּתְגַּבֵּר
וְהוּא נוֹרָא וְאִים.

עַל הָאָסִיר הָרֹאשׁוֹן לֹא אֲדַבֵּר.

להרוס

לא יודע איך זה קרה לי, אמא.
אני מצליח לחיות.

איש אחד קם בבקר והחליט שהוא אוהב אותי
(בטח משגע).
אפיתי לחם מכסמת, קרצפתי את החצר והדירה,
מס הכנסה חייב לי כסף (ולא להפך),
משלמים לי לקרא שירה.
קיץ שלם נחרך והבזיליקום
עוד לא נחנק.
אני נרדם ואין פה צלופחים,
אין ספור אימה לפני השנה,
תלתלי עשן הם זכרון פרקטלי
בפנים קנה הנשימה.

אדם זקוק לבטחונות, אמא.
אני לא ממש זוכר אותי לפני החרדה
(שנים נאחזתי בחוזה:
אני מותר על החיים והם
מותרים לי בחזרה).
עכשו דחוף מאד להרס את כל זה
בכחות עצמי, לפני
המגפה הבאה.

להרוג את הילד

שָׁנִים נִסִּיתִי לְהַרְגַּ אֶת הַיֶּלֶד
בְּטֹפּוּלִי לִיזֹר. בְּשִׁירִי אֲשַׁכְּבָה.
בְּקִרְטוֹנִים שֶׁל גְּלִידָה. בְּטֹפּוּלִי הִרְעַבָה.
בְּגֵרוּשׁ נְרוֹת, בְּהִבְעֶרֶת יְשׁוּדִים,
בְּכֹל מָה שֶׁמִּתְנַסֶּסֶת מֵעַלְיוֹ אֲזַהְרָה
"לְהִרְחִיק מִמֶּשֶׁג יָדָם שֶׁל יְלָדִים"

שָׁנִים נִסִּיתִי לְהַרְגַּ אֶת הַיֶּלֶד
וְאַף דֶּרֶךְ לֹא הִיתָה סִכִּין מְדִי.
יִלְלָה לֹא הִיתָה לְחֻמָּלָה.
אֲזַהְרוֹת לְנֶפֶשׁ לֹא קָרְרוּ
אֶת לֶהֱט הַהֶחֱלָטָה.

שָׁנִים נִסִּיתִי לְהַרְגַּ אֶת הַיֶּלֶד.
מוֹל הַחֲלוֹן, מוֹל הָאֶסְלָה, מוֹל שְׁלַחַן
עָמוּס מֵאֲכָלִים וְתִרְעָלָה
הֵייתִי שׁוֹמֵט וְנִשְׁכָּן,
וּמִקְיָא וּדְקָרָן וּפִצְחָן.

אָבֵל הוּא יֶלֶד-עוֹף-חֹל, עֵר לַעֲיִפָּה,
פִּטְרִיָּה חוֹזֶרֶת, פִּצְעוֹן בְּקִצָּה שְׁפָה,
כְּתֻבַּת קַעֲקָע,
גְּדוֹל וּגְרוּרָה,
הוּא הַקְּלָלָה הַרוֹדֶפֶת
אֲפִשְׁרוֹת יַחֲידָה לַגָּאָלָה.